

man nu nedsætter det Antal Aar, i hvilket de vedkommende skal have holdt sig fri for Fattigvæsenet, til 3 i Stedet for som nu 5, saa kan dette dog slet ikke sammenstilles med de 3 Aar, som ogsaa var foreslaaet i det tidligere fremsatte, radikale Forslag til Ordning af Aldersrenten. Det kan aldeles ikke sammenstilles, sagde det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, thi 3 Aar fra 57 til 60 betyder med Hensyn til Arbejdsevnen noget helt andet end 3 Aar fra 62 til 65. Det kan det ærede Medlem jo have nogen Ret i; der er naturligvis som Regel ikke den samme Arbejdsevne mellem 62 og 65 Aar som mellem 57 og 60 Aar, men Værdien af Ræsonnementet er ganske afhængig af, om den indenfor begge Intervaller tilstedeværende Arbejdsevne i Almindelighed er en saadan, at vedkommende bliver i Stand til at ernære sig selv ved egne Kræfter. Jeg tror, det i højere Grad og for et langt større Tal af Befolkningen er Tilfældet mellem 62 og 65 Aar, end det ærede Medlem Hr. Borgbjerg synes at mene. Saa maa man i denne Forbindelse ogsaa erindre, at netop Bestemmelsen, som aabner Mulighed for at yde Hjelpekasseunderstøttelse, en Bestemmelse, som vi ikke tidligere havde, aabner Mulighed for, at Formaalet kan opnaas, at man kan holde sig udenfor Fattigunderstøttelsen gennem disse vanskelige Aar, saa jeg synes, de Indvendinger, der her er gjort, i ikke ringe Grad skyder over Maalet.

Det ærede Medlem Hr. Rode siger frendes, at naar man først vil begynde Aldersrenteudbetalingen ved 65 Aar, er der ikke nogen som helst Mening i at sætte en Præmie paa at opsætte Nydelsen deraf, der er ikke nogen Mening i gennem en saadan Stigning af Aldersrentesatserne at opfordre til at vente til det fyldte 66de, 67de eller 68de Aar; thi, siger det ærede Medlem, naar først en Person har naaet 65 Aar, kan det ikke nytte, at man opstiller Lovregler, der for ham skal virke som Incitament til at fortsætte Arbejdet nogle Aar frem i Tiden; det vil han ganske simpelt ikke kunne. Det ærede Medlem Hr. Rode synes da at mene, at Regelen er den, at man begynder at nyde Aldersunderstøttelse ved det fyldte 60de Aar. Og det skal ogsaa erkendes, at der er et betydeligt Tal, som allerede tager deres Aldersunderstøt-

telse, naar de er 60 Aar. Men der er virkelig ogsaa et meget betydeligt Tal, der venter og venter langt ud over det 60de Aar. I Aarene fra 1902 til 1911 var af ny tilkommende alderdomsunderstøttede for Mænds Vedkommende 40,9 pCt. mellem 60 og 65 Aar, 25,3 pCt. mellem 65 og 70 Aar, medens der meldte sig 33,8 pCt., som var 70 Aar eller derover. For Kvinders Vedkommende meldte der sig i en Alder mellem 60 og 65 Aar 42,9 pCt., mellem 65 og 70 Aar 21,8 pCt. og paa 70 Aar og derover 35,3 pCt. Det vil deraf ses, at det er et meget betydeligt Tal, der, skønt Retten til Aldersunderstøttelse indtræder ved 60 Aar, dog venter længere frem i Tiden, og derfor er der god Mening i, at der ogsaa for Alderen fra 65 til 68 Aar sættes en Præmie for at fortsætte Bestræbelserne for at ernære sig ved egne Kræfter.

Nu vil det ærede Medlem sige: Ja, saaledes var det maaske i Aarene fra 1902 til 1911, men nu ligger Forholdet anderledes; og det ærede Medlem Hr. Kayser, synes jeg, antydede noget i den Retning, at vor enerverende, stærkt anspændte Tid ogsaa gav sin Virkning til Kende med Hensyn til det Forhold, vi her beskæftiger os med, Bevaringen af Arbejdsevnen op gennem Tiderne. Overfor saadanne Betragtninger vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at i Løbet af 1920—21 er til Københavns Kommune anmeldt af nye alderdomsunderstøttede 1 717. Af disse var ikke mindre end 634 70 Aar eller derover. Der meldte sig i Provinsbyerne af nye alderdomsunderstøttede i 1920—21 et Antal af 2 765, og deraf var 934 70 Aar og derover, da de meldte sig. Og for at nævne et Par Amter i denne Sammenhæng vil jeg meddele, at af 314 anmeldte i Sorø Amt var 131 over 70 Aar; af 448, der meldte sig i Randers Amt, var 171 70 Aar eller derover, og af 395 i Hjørring Amt var 160 70 Aar eller derover. Det vil altsaa deraf ganske klart fremgaa, at Regelen er den, at et betydeligt Tal venter saa langt op i Aarene, som det i det hele taget er dem muligt at forsørge sig gennem egen Kraft og gennem eget Arbejde. Og jeg synes, det er en Tendens i Befolkningen, som man skal bestræbe sig for at styrke i størst mulig Grad. Derfor mener jeg rigtignok, at disse øgede Satser som Belønning for at vente gennem Aarene, fra man er 65, til man bliver